

Dziennik urzędowy

c. i k. Komendy powiatowej w Lubartowie.

Lubartów, dnia 1. września 1917.

N° 7.

Prenumerata wynosi kwartalnie 3 kor.

TREŚĆ: 77! Obwieszczenie w sprawie zarządzeń wykonawczych, dotyczących obrotu zbożem i przetworami młynarskimi. — 78. Handel zbożem — do zakupu jedynie Polska Centrala Zbożowa uprawniona. — 79. Ustanowienie Komisji powiatowej i gminnych. — 80. Handel prosem, hreczką, ziarnem strączkowym i t. p. — 81. Zajęcie ziemniaków. — 82. Zarządzenia wykonawcze w sprawie obrotu ziemniakami. — 83. Zajęcie nasion roślin oleistych. — 84. Uszkodzenie przewodów telefonicznych i telegraficznych. — 85. Uregulowanie ruchu pieszego i kołowego.

Nr. 4428/M. ex 1917.

17.

Obwieszczenie w sprawie zarządzeń wykonawczych, dotyczących obrotu zbożem i przetworami młynarskimi.

W wykonaniu rozporządzeń z dnia 23. czerwca 1917, Dz. rozp. Nr. 58 w sprawie krajowej Rady gospodarczej oraz z dnia 3. lipca 1917, Dz. rozp. Nr. 59 w sprawie zajęcia zboża i przetworów młynarskich zarządza się, co następuje:

§ 1.

Normy żywnościowe.

Jako najwyższą normą zużycia na żywność wyznacza się zarówno dla producentów (§ 3 rozp. z dnia 3./VII 1917) jak i dla uprawnionych do zaopatrzenia (§ 7 tegoż rozporządzenia) 250 gramów mąki na głowę i dzień czyli 91¹/₄ kg. mąki na głowę i rok, co odpowiada 114 kg. zboża na głowę i dzień. Dla osób ciężko pracujących (górnicy, robotnicy fabryczni i rolni) wyznacza się podwójną normę zużycia t. zn. 500 gramów mąki na głowę i dzień względnie 228 kg. zboża na głowę i rok. Norma ta stosuje się jednak wyłącznie do samych robotników, nie zaś do ich rodzin. Przez ciężko pracujących robotników rolnych rozumie się mężczyzn w wieku od lat 18; pracujących fizycznie w cudzem gospodarstwie.

Powyższe zapotrzebowanie winno być liczone na okres od 1. sierpnia 1917 r. do 31. lipca 1918 r.

§ 2.

Normy paszy.

Jako najwyższą normę paszy ustanawia się:

a) 370 kg. owsa na konia i rok zarówno dla producentów jak i dla osób uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów),

b) 370 kg. otrąb rocznie na konia lub wołu, będących własnością osób uprawnionych do zaopatrzenia, nie będących producentami.

Nadto wolno zatrzymać producentowi na zużycie we własnym gospodarstwie na paszę dla inwentarza żywego:

a) poślad; przy czyszczeniu zboża nie może jednak odchodzić na poślad więcej niż 5% omlóconego zboża;

b) otręby, pozostałe po zmieleniu zboża, przeznaczonego na wyżywienie własne względnie domowników;

c) w końcu należą się producentowi od P. C. Z. otręby w stosunku 3 kg. za każdych 100 kg. dostarczonego żyta, pszenicy lub jęczmienia.

§ 3.

Zboże do siewu.

Jako najwyższą normę wysiewu na morg (§ 3 z. rozp. z dnia 3. lipca 1917) wyznacza się 100 kg., bez względu na rodzaj zboża. Zboże pozostawione względnie nabyte do siewu, jednak nie użyte na ten cel, podlega zajęciu i winno jako nadwyżka być sprzedane Polskiej centrali zbożowej.

Rolnicy, którzy nie posiadają potrzebnego zboża do siewu, winni postarać się u komisji powiatowej, wzgl. gminnej o odpowiednie poświadczenie, na podstawie którego mogą nabyć zboże siewne w Polskiej centrali zbożowej. Centrala może dostarczyć zboże wprost ze swoich magazynów lub też, pobrawszy zapłatę, zlecić odbiór bezpośrednio od wskazanego producenta.

Rolnikom wolno również zamienić pozostawione im zboże siewne na inne tego samego lub innego gatunku bądź to w P. C. Z. bądź to, za jej zezwoleniem wprost u innego producenta.

Rolnikowi, który dostarcza zboża siewnego, należy się oprócz ceny obowiązującej do datek, który wynosi:

a) dla zwykłego nasienia, uzyskanego przez staranne odczyszczenie normalnego towaru targowego, 2 K. za 100 kg.

b) dla odsiewów oryginalnych odmian hodowlanych, oraz dla kwalifikowanego zboża siewnego, w obu wypadkach na podstawie atestatu odnośnego towarzystwa rolniczego 8 K. za 100 kg.

W razie dostawy zboża dla P. C. Z. może producent wymagać zapłaty powyższego dodatku tylko w takim razie, jeśli P. C. Z. żąda dostawy zboża siewnego.

§ 4.

Ceny. Wyznaczenie ilości zboża, przeznaczonej do oddania, oraz terminów odstawy. Komisje powiatowe i gminne.

Ceny zasadnicze unormowane w § 6 rozp. z dnia 3. lipca 1917 płacone będą:

Właścicielom większej własności, t. zn. obszaru powyżej 100 morgów, za pierwsze 150 kg. ziarna z każdego morga obsianego zbożem.

Właścicielom drobnej własności, t. zn. od 4 do 100 morgów za pierwsze 100 kg. ziarna z każdego morga obsianego zbożem.

Właściciele gospodarstw najdrobniejszych (poniżej 4-ch morgów) zwolnieni są od obowiązku dostawy zboża po cenach zasadniczych.

Za wszelkie ilości zboża, dostarczone po uskutecznieniu tamtych pierwszych dostaw, przy których obowiązuje cena zasadnicza, otrzymywać będzie dostawca prócz ceny, unormowanej w § 6 wyżej wymienionego rozporządzenia dodatek w wysokości 10 K. za 100 kg:

Dla dostaw zboża wyznacza się następujące terminy:

Z każdego morga obsianego zbożem winni dostarczyć:

Właściciele posiadłości większej:

do 15./X 1917 . . 1/2 q

do 1./I, 1918 . . 1/2 q

do 1./III. 1918 . . 1/2 q

do 1./V. 1918 resztę nadwyżki pozostałej po pokryciu własnego zapotrzebowania.

Właściciele posiadłości mniejszej:

do 15./X, 1917 . . 1/4 q

do 1./I, 1918 . . 1/2 q

do 1./III. 1918 resztę nadwyżki pozostałej po pokryciu własnego zapotrzebowania.

Wyznaczenie ilości zboża, którą producent może zatrzymać na własną potrzebę, oraz ilości, przeznaczonej do oddania, jest zadaniem Komisji powiatowej względnie gminnej, w szczególności przeprowadza to zadanie wobec właścicieli większej posiadłości Komisya powiatowa, wobec zaś właścicieli mniejszej posiadłości Komisye gminne.

Komisya powiatowa względnie gminna ma prawo wzywania na swe zebrania producentów i żądania od nich wszelkich wyjaśnień w myśl § 4 rozp. z dnia 3. lipca 1917.

Komisji przysługuje również prawo zwiedzania, in gremio lub przez delegowanych w tym celu członków, gospodarstw poszczególnych producentów celem zebrania na miejscu potrzebnych dat.

Komisye mają w końcu prawo korzystania z wszelkich dat statystycznych, zebranych przez Komendę powiatową.

Członkom Komisji należy się za każdy pełny dzień urzędowania w okresie pracy nad sporządzeniem paszportów zbożowych (§ 5) dyeta dzienna w wysokości K. 6.— członkom Komisji powiatowych ponadto zwrot kosztów podróży. Komisya ma nadto prawo przyjmowania w miarę potrzeby płatnych funkcjonariuszy dla prowadzenia robót kancelaryjnych. Koszta połączone z działalnością Komisji ponosi K. R. G. Sposób urzędowania Komisji określony będzie szczegółowo w instrukcji, wydanej przez Wydział K. R. G.

§ 5.

Paszport zbożowy.

Na podstawie zebranych dat stwierdza komisya:

a) ogólny obszar obsiewu danego gospodarstwa, ogólną ilość ludzi, inwentarzy, do danego gospodarstwa należących, oraz ogólną przypuszczalną ilość wyprodukowanego zboża;

b) ilość zboża, przeznaczonego na pokrycie własnej potrzeby gospodarstwa według norm podanych w §§ 1—3;

c) tę część powyżej ilości, która może być zmielona.

UWAGA. W paszporcie zbożowym, wydanym producentowi, wpisuje się jako ilość dozwoloną do zmielenia tylko tyle, ile wypada na producenta, jego rodzinę i domowników, ilości natomiast, dozwolone do zmielenia służbie producenta, pobierającej ordynarye, wpisywane będą do ksiąg kontrolni zużycia, wydawanych osobno każdemu ze służących;

d) ilość zboża, którą producent będzie miał do oddania dla P. C. Z.;

e) tę część powyższej ilości, za którą należy się tylko cena zasadnicza, unormowana w § 6 rozp. z dnia 3. lipca 1917;

f) terminy, w których odstawa zboża wymienionego w punkcie d) i e) winna być uskuteczniiona, oraz magazyn odbiorczy wzgl. stację kolejową, do której producent ma zboże odstawić. Wszystkie te daty zamieszcza Komisya w paszporcie zbożowym.

Komisya wydaje również książki kontrolni zużycia mieszkającej na wsi ludności bezrolnej oraz służbie, pobierającej ordynarye, wymieniając w nich ilość zboża, do jakiej właściciel tego paszportu ma prawo, i podając źródło, z którego ma je otrzymać (Magazyn P. C. Z. lub spichrz chlebowawcy).

Paszport otrzymuje do ręki procent. Od orzeczenia, zawartego w paszporcie, może producent wnieść rekurs do komisji, która zostanie utworzoną na podstawie osobnego zarządzenia.

Rekurs nie wstrzymuje wykonania odstaw, przepisanych paszportem zbożowym. Wszystkie dane zawarte w paszporcie wciąga komisja do osobnego wykazu ogólnego, który niezwłocznie po zestawieniu go dla każdej miejscowości (folwarku, wsi lub osady) przesyła się w kopii do filii powiatowej P. C. Z. Komisja sporządza również oddzielne wykazy mieszkającej na wsi ludności bezrolnej, która ma prawo do nabycia zboża z magazynów P. C. Z.

Kierownik filii P. C. Z. rozdziela wyciągi z tych wykazów lub ich podpisy między poszczególnych zastępców P. C. Z, stosownie do okręgów, w których mają uskutecznić odbiór zboża.

§ 6.

Odbiór zboża. Zastępcy P. C. Z. Potwierdzenie odstawy.

Do odbioru zboża uprawnieni są wyłącznie zastępcy Polskiej Centrali Zbożowej. Zastępcami mogą być urzędnicy P. C. Z., spółki rolnicze, firmy handlowe, młyny i t. d.

Zastępców mianuje dyrekcyja P. C. Z. lub z jej upoważnienia kierownik filii i zaopatrzuje ich odpowiednimi legitymacyami. Legitymacje te muszą posiadać pieczęć P. C. Z. i podpis dyrektora centrali, względnie kierownika filii, oraz fotografię i podpis właściciela legitymacji, nadto muszą być w niej wymienione rodzaje produktów, do których kupna legitymacja daje prawo, oraz okręg, na którego obszar uprawnienie się rozciąga. Każdy zastępca P. C. Z. winien przed rozpoczęciem czynności zgłosić się w odnośnej Komendzie powiatowej i przedłożyć swą legitymację do zatwierdzenia.

Przy odstawie zboża winien zastępca potwierdzić dostawcy odbiór w paszporcie zbożowym i równocześnie wciągnąć odstawę do znajdującego się u niego wykazu.

Do paszportu wzgl. wykazu odstaw zaciąga zastępca P. C. Z. także ilość zboża, wydaną wprost przez producenta na zlecenie P. C. Z. (§ 3, 14, 15 b).

§ 7.

Odstawa. Podwoły.

Producent winien w zasadzie dokonać odstawy zboża do miejsca odbioru własnymi furmankami. Jeśli miejsce odbioru leży dalej niż 7 klm. od miejsca produkcji, w takim razie należy mu się za każdy dalszy kilometr wynagrodzenie w wysokości 30 hal. od 100 kg.

UWAGA. Za podstawę obliczenia odległości bierze się dla właściciela większej własności spichrz, dla właścicieli mniejszych własności środek wsi, bez względu na miejsce zamieszkania danego producenta. Przestrzeni poniżej $\frac{1}{2}$ km. nie uwzględnia się, powyżej $\frac{1}{2}$ km. liczy się za pełny kilometr. W każdym magazynie odbiorczym winien znajdować się wykaz odległości poszczególnych miejscowości danego okręgu od magazynu, zatwierdzony przez Komendę powiatową.

Jeśli producent nie jest w możności dokonania odstawy własnymi furmankami w przepisany terminie, w takim razie winien zgłosić to na czas komisji, która mu wystawiła paszport zbożowy. Komisja zwróci się do Komendy powiatowej o dostarczenie potrzebnej ilości podwód w drodze przymusowej.

Za podwoły, dostarczone do odstawy zboża, należy się od każdych 100 kg. wynagrodzenie w kwocie 30 hal. za kilometr. Wynagrodzenie za podwoły wypłaci magazyn odbierający, przyczem jeśli odstawy dokona furmankami, nienależącymi do producenta, potrąca mu się przy wypłacie za zboże tyle, ile kosztował przewóz na odległość, na którą producent obowiązany był odstawić bezpłatnie (ustęp I niniejszego paragr.).

O podwoły, potrzebne do przewozu zboża z magazynów odbiorczych do stacji kolejowej lub do magazynów rządowych, winien odnośny zastępca P. C. Z. zwrócić się do Komendy powiatowej, która zarządzi dostarczenie potrzebnych podwód za powyżej oznaczonym wynagrodzeniem, płatnym przez P. C. Z.

§ 8.

Legitymacje dla transportu kołowego.

Jako legitymacja dla transportu kołowego zboża lub przetworów młynarskich przy odstawie do magazynu odbiorczego lub przy przewozie zboża, przeznaczonego do zmielenia na własną potrzebę producenta, służy paszport zbożowy.

We wszystkich innych wypadkach może się przewóz odbywać tylko na podstawie poświadczenia, wydanego przez zastępcę P. C. Z.

§ 9.

Transport koleją i statkiem w obrębie J. G. W.

Transport kolejowy zboża i produktów młynarskich, przesyłanych przez P. C. Z., może się odbywać tylko na podstawie numerowanych listów przewozowych, zaopatrzonych pieczętą i podpisem dyrektora. — Transporta przeznaczone dla zarządu wojskowego nadawane będą na podstawie wojskowych listów przewozowych, wystawionych przez J. G. W.

Transport statkiem (galarami) odbywa się na podstawie legitymacji transportowej wydanej przez dyrekcję P. C. Z., opatrzonej pieczętą i podpisem dyrektora.

§ 10.

Rozdział zboża i produktów młynarskich.

Rozdział zboża nabytego przez P. C. Z., jakoteż produktów młynarskich odbywa się na podstawie planu rozdzielczego, ułożonego przez wydział wykonawczy Krajowej Rady Gospodarczej, zatwierdzonego przez c. i k. J. G. W.

Z wyjątkiem owsa, zboża, przeznaczonego na sprzedaż do siewu lub do przeróbki w celach przemysłowych, jako też tej części zboża, którego dostawę w ziarnie zastrzeże sobie Zarząd wojskowy, winno być w zasadzie wszystko zboże zmielone we własnym zarządzie P. C. Z. i dostarczone odbiorcom w formie mąki i kaszy względnie otrąb.

§ 11.

Normy przemiału. Wynagrodzenie za zmielenie.

Przy przemiale pszenicy lub żyta na mąkę musi być ze 100 kg. zboża uzyskanych conajmniej 80 kg. mąki, zaś przy przemiale jęczmienia conajmniej 68 kg. mąki lub kaszy. Na rozkurz liczone być mogą najwyżej 4⁰/₁₀₀ zboża.

Oszczędności na przyznanych 4⁰/₁₀₀ rozkurzu, osiągnięte przy przestrzeganiu zresztą obowiązujących przepisów co do przemiału zboża, są własnością młyna, mogą być jednak sprzedane tylko P. C. Z. Za zmielenie 100 kg. zboża wyznacza się wynagrodzenie w kwocie 6 kor. przy przemiale na mąkę pytlową, 4 kor. przy przemiale na mąkę razową, a 8 koron przy przemiale na kaszę.

Z powyższego wynagrodzenia otrzyma jednak młynarz tylko 5 kor. za mąkę pytlową, 3 kor. 50 h. za razówkę a 7 kor. za kaszę, pozostałe zaś 1 kor. przy mące pytlowej lub kaszy a 50 h. przy razówce przeznaczone zostaną na fundusz dyspozycyjny K. G. R., który użyty zostanie na odszkodowania dla młynów zamkniętych. — Pieniądze, nieużyte na ten cel, rozdzielone zostaną między młyny, pracujące w stosunku do ilości zmielonego przez nie zboża.

§ 12.

Młyny.

Pozwolenia na otwarcie młynów udziela Komenda powiatowa na wniosek wydziału wykonawczego Kraj. Rady Gosp. — Celem uzyskania tego pozwolenia winni właściciele młynów zgłosić się pisemnie u kierownika powiatowej filii P. C. Z. z podaniem dokładnego adresu, siły popędowej, poruszającej młyny, ilości kamieni wzgl. walców, oraz dziennej normalnej wydajności pracy.

Kierownik filii przedłoży to podanie, po zaopatrzeniu ich odpowiednimi uwagami, wydziałowi wykonawczemu K. R. G. za pośrednictwem dyrekcji P. C. Z. do rozpatrzenia.

Młyny, które uzyskają pozwolenie na puszczenie ich w ruch, podzielone zostaną na:

a) Młyny gospodarskie, przeznaczone do przemielenia tego zboża, które producenci uprawnieni są zostawić sobie na własne potrzeby i dla swojej służby i czeladzi lub tego zboża, które mają prawo mleć bezrolni mieszkańcy wsi i osad (§ 14 c).

Każdy z młynów obowiązany prowadzić dziennik, w którym się zapisuje nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza dowiezonego zboża względnie jego paszportu zbożowego (książki kontroli zużycia), ilość i rodzaj zboża, uzyskane z niego produkty i dzień ich wydania.

Przemiał dozwolony jest tylko za okazaniem paszportu zbożowego (książki kontroli zużycia), w którym zapisuje się ilość i rodzaj zmielonego zboża, oraz dzień wydania uzyskanych cen produktów.

b) Młyny kontraktowe przeznaczone do przmielenia zboża zakupionego przez P. C. Z. Młyny takie mogą działać ewentualnie w charakterze zastępców P. C. Z. i mogą mleć zboże albo za stałym wynagrodzeniem od cent. metr, lub też kupować zboże i sprzedawać mąkę po stałe oznaczonej cenie. — Młyny kontraktowe winny prowadzić dokładne zapiski dzienne w księgach, wykazując przychód i rozchód oraz rodzaj zboża względnie przetworów młynarskich, jako też każdorazowy zapas tychże.

Młyny działające w charakterze zastępców P. C. Z. obowiązane są ponadto do prowadzenia ksiąg, przepisanych dla tychże zastępców.

P. C. Z. ma prawo umieszczać stałe lub przejściowo w młynach zarówno gospodarskich jak i kontraktowych swoich urzędników i powierzać im kontrolę tych młynów pod każdym względem, w szczególności zaś prowadzenie ksiąg i wypełnianie odnośnych dat w paszportach zbożowych.

§ 13.

Pokrycie zapotrzebowania Zarządu armii.

Zboże względnie produkty młynarskie przeznaczone według planu rozdzielczego (§ 10) na pokrycie zapotrzebowania armii, odbierać będzie od P. C. Z. referent rolniczy komendy powiatowej względnie jego organa pomocnicze.

§ 14.

Zaopatrzenie ludności nierolniczej.

Rozdział zboża względnie produktów młynarskich przeznaczonych na pokrycie zaopatrzenia ludności uprawnionej do zaopatrzenia (nieproducentów) może się odbywać:

- a) przez dostarczenie zboża i przetworów młynarskich komitetom aprowizacyjnym,
- b) przez pośrednią sprzedaż konsumentom w sklepach i składach, założonych przez P. C. Z.
- c) przez udzielenie ludności uprawnionej do zaopatrzenia pozwolenia na odbiór zboża opłaconego w filii P. C. Z. wprost od producentów i przemiał tegoż w młynach gospodarskich. Ten ostatni sposób może być stosowany tylko do ludności nierolniczej, mieszkającej na wsi.

§ 15.

Przeróbka zboża w celach przemysłowych.

Przeróbka zboża w celach przemysłowych dozwolona jest tylko za pisemnym zezwoleniem, udzielonym danemu przedsiębiorstwu przez c. i k. J. G. W.

O ileby istniał zamiar puszczenia w ruch poszczególnych gałęzi przemysłu, przerabiającego zboże, zostanie to zawczasu ogłoszone, z wezwaniem przedsiębiorców do wniesienia stosownych podań. Dopóki to nie nastąpi, jest wnoszenie wszelkich podań w tej sprawie bezcelowem.

Dostarczanie zboża, przeznaczonego na przeróbkę w celach przemysłowych, jest zadaniem P. C. Z., która może:

- a) dostarczyć tego zboża ze swych składów albo
- b) po pobraniu należności za zboże, udzielić zezwolenia na odbiór tegoż wprost od producenta.

§ 16.

Ceny sprzedażne zboża i przetworów młynarskich.

Ceny, po których P. C. Z. winna sprzedawać zboże oraz przetwory młynarskie, ustanowione zostaną osobnym zarządzeniem J. G. W., wydanem na podstawie uchwały Kraj. Rady Gosp. z uwzględnieniem kalkulacji cen, przedłożonej przez Dyрекcyę P. C. Z.

§ 17.

Środki kontrolne.

Dopilnowanie wykonania wszystkich powyższych zarządzeń, w szczególności nadzór nad działalnością powiatowych filii P. C. Z. oraz komisji powiatowych i gminnych, poleci Komenda Powiatowa referentowi rolniczemu oraz przydzielonym mu organom pomocniczym (inspektorom zbożowym).

W szczególności jest ich zadaniem:

a) popieranie i kontrolowanie prac komisji powiatowych i gminnych przy zbieraniu dat, odnoszących się do powierzchni zajętej pod uprawę poszczególnych roślin, przy szacowaniu wysokości plonów, przy obliczaniu ilości produktów, które producent ma prawo zatrzymać na pokrycie własnego zapotrzebowania, przy wystawianiu paszportów zbożowych, przy udzielaniu poświadczeń uprawniających do odbioru zboża (§§ 3, 14c, 15 b, i t. d.)

b) popieranie i kontrolowanie pod każdym względem działalności administracyjnej i handlowej odnośnej filii P. C. Z., w szczególności ułatwienie odstawy nabytych produktów furmankami, kolejją czy statkiem, kontrolowanie przemiału i rozdziału nabytych produktów,

c) kontrolowanie producentów co do prawdziwości dat, podanych komisjom jak i co do wypełnienia obowiązków dostawy wobec Polskiej Centrali Zbożowej. Zarządzenie w razie potrzeby, w porozumieniu z kierownikiem filii P. C. Z. i komisją pow. wzgl. gminną, potrzebnych środków przymusowych (§ 18).

Dla spełnienia tych zadań przysługuje referentowi rolniczemu względnie wyznaczonym przezeń siłom pomocniczym prawo:

a) uczestniczenia w zebraniach i czynnościach urzędowych komisji powiatowej i komisji gminnych,

b) prawo wglądu w księgi i zapiski zastępców P. C. Z., młynów, producentów i komitetów aprowizacyjnych oraz sklepów, trudniących się sprzedażą zboża wzgl. mąki,

c) prawo kontrolowania magazynów i składów P. C. Z., zabudowań gospodarskich producentów oraz sklepów, trudniących się sprzedażą zboża lub przetworów młynarskich.

§ 18.

Środki przymusowe.

Jeśli producent wzbrania się przed odstawą zboża lub nie odstawi go z uwzględnieniem ustępu III. § 7 w terminie, przepisany mu w paszporcie zbożowym, wówczas winien zastępca, któremu powierzono zakupno zboża w odnośnym okręgu, zgłosić to u kierownika filii, który zwróci się do odnośnej Komendy powiatowej o zarządzenie środków przymusowych.

Za zboże, dostarczone w drodze przymusowej, winna P. C. Z. w każdym razie zapłacić pełną cenę odbioru. Z ceny tej należy się jednak producentowi w zasadzie tylko połowa. Co do drugiej połowy orzeknie Komenda powiatowa, czy ona:

a) ma być również wypłaconą producentowi, czy też

b) ma być w części lub w całości uznana za przepadłą lub użytą na cele wyżywienia ubogiej ludności.

Orzeczenie pod a) wyda Komenda w tych wypadkach, gdzie ze strony producenta nie zachodziła zła wola, lecz tylko brak środków potrzebnych do wykonania odstawy, orzeczenie pod b) w tych wypadkach, w których stwierdzoną została zła wola producenta.

Od orzeczenia Komendy przysługuje producentowi prawo rekursu do J. G. W. Rekurs ten winien być wniesiony za pośrednictwem miejscowej komisji powiatowej lub gminnej, która ze swymi uwagami przesyła go do J. G. W.

§ 19.

Pouczenie o środkach karnych.

Karom przewidzianym w § 10 rozporządzenia z dnia 3. lipca 1917 Dz. rozp. Nr. 59 podlega w szczególności :

1. Kto rozmyślnie ukrywa lub zataja, względnie uszkadza, niszczy, usuwa albo też bez pozwolenia przerabia, miele, używa, spasa, kupuje lub sprzedaje zapasy zboża lub produktów młynarskich, będących w jego posiadaniu lub przechowaniu u niego ;

2. Kto rozmyślnie zużywa na inne cele zapasy zboża, pozostawione mu, względnie nabyte przez niego jako nasienie ;

3. Kto nabywa zapasy zboża lub przetworów młynarskich od osób, nie mających uprawnienia do ich sprzedaży lub kupuje je, nie mając do tego upoważnienia ;

4. Zastępca P. C. Z., który przy kupnie wzgl. sprzedaży zboża i przetworów młynarskich przekroczy zobowiązanie, nałożone nań rozporządzeniami i przepisami władzy ;

5. Młynarz lub ustanowiony przez P. C. Z. dozorca młyna, który nie przestrzega obowiązujących go przepisów.

Surowe kary przewidziane są za przekroczenie § 2. rozporządzenia z dnia 21. lutego 1917, Dz. rozp. Nr. 29, dotyczącego środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszaniu obowiązków dostawy.

Oдноśne postanowienie karne brzmi :

Kto zapasy, których nie potrzebuje do wyżywienia swoich domowników, na zasiew, paszę dla bydła lub dla prowadzenia własnego przedsiębiorstwa rolnego lub przemysłowego (§ 5 rozporządzenia Najwyższego Wodza armii Nr. 61 z dnia 11./VI. 1916, dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych) zataja z naruszeniem obowiązku zgłoszenia lub udzielenia wyjaśnienia, albo usuwa je przed zajęciem lub oddaniem, popełnia zbrodnię i będzie karany więzieniem do dwóch lat. Obok aresztu nałożyć można grzywnę do dwudziestu tysięcy koron.

Przedmioty, przez których kupno lub sprzedaż naruszono niniejsze zarządzenia, tudzież cena kupna za nie, ulegają w myśl § 11. rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916, Dz. rozp. Nr. 61 konfiskacie i będą użyte przez Komendę powiatową dla wyżywienia ludności.

78.

Nr. 12256/V. ex 1917.

Handel zbożem — do zakupna jedynie Polska Centrala Zbożowa uprawniona.

Wskutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 3. Lipca 1917 r. zostało zajęte zboże (pszenica, żyto, jęczmień, owies i mieszanka) pochodzące ze zbioru roku 1917, oraz uzyskane zeń przetwory młynarskie wszelkiego rodzaju, jakoteż wszelkie resztki zeszłorocznych zapasów tych produktów, na rzecz Zarządu wojskowego.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na żywność i karmę, jakoteż sprzedaż względnie kupno zajętych płodów jest zabronionem, o ile w wyżej cytowanym rozporządzeniu lub też za pomocą osobnych przepisów nie zostały lub nie zostaną wydane inne rozporządzenia.

Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne, również jak umowy, zawarte przed wejściem w życie powołanego wyżej rozporządzenia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

Zajęciu nie podlegają: zboże potrzebne producentowi:

- a) do siewu w jego własnym gospodarstwie,
 - b) do wyżywienia własnego, oraz dla pomocników, oficjalistów i czeladzi,
 - c) na wykarmienie bydła własnego, tudzież należącego do oficjalistów i czeladzi,
- a to w granicach maksymalnych, przepisanych osobnym rozporządzeniem.

Doszło do mojej wiadomości, że ludność tutejsza mimo jasnego brzmienia powołanego rozporządzenia i zawartego w niem zakazu kupna i sprzedaży, uprawia handel zbożem.

Podaję przeto do publicznej wiadomości, że do zakupna uprawiona jest jedynie Polska Centrala zbożowa.

Wobec tego przestrzegam ludność przed nieuprawnionym handlem zboża i zaznaczam, że tak kupujący jak i sprzedający nieprawnie zboże bez względu na ich stanowisko społeczne pociągnięci zostaną do odpowiedzialności karno-sądowej po myśli rozporządzenia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 21. lutego 1917 Dz. rozp. Nr. 29.

Nr. 4014/M ex 1917.

79.

Ustanowienie Komisji powiatowej i gminnych.

Na podstawie rozporządzenia gubernialnego W. S. Nr. 77.908 z 7. lipca 1917 mianuje się członków Komisji powiatowej i komisji gminnych, jak następuje:

I. Komisya powiatowa:

Członkowie komisji dla wielkiej posiadłości ziemskiej	Wacław Kuszel, Samokleski Józef Daszewski, Jawidz
Zastępcy tychże	Stefan Czermiński, Czemierniki Edward Kalużyński, Ciecierzyn
Członek komisji dla małej posiadłości ziemskiej	Michał Karpiński, Kijany
Zastępca tegoż	Paweł Korczak, Stalownia
Członek komisji dla konsumentów . . .	Władysław Rozwadowski, Lubartów
Zastępca tegoż	Jan Raczyński, Lubartów

II. Komisye gminne:

GMINA	1 Przewodniczący komisji (Wójt)	2 Zastępca wielkiej posiadłości ziemskiej	3 Zastępca mniejszej posiadłości ziemskiej	4 Zastępca nieproducen- tów
Czemierniki	Antoni Bylicki, Czemierniki	Jakób Salczyński, Stójka	Piotr Bylicki, Wygnanów	Franciszek Szczęsny Wygnanów
Chudowola	Fr. Wadowski, Michów	Michał Kukier, Rudzienko	Franciszek Gomola, Michów	Stanisław Jankowski, Michów
Firlej	Piotr Woliński, Serock	Paweł Niwęgłowski Kuniów	Grzegorz Latek Skromowice	Ludwik Smoleński, Firlej
Kamionka	Franciszek Mika, Siedliska	Józef Deptała, Nowodwór	Wojciech Małyśka, Nowodwór	Tomasz Meksula, Kamionka
Lubartów	Kazimierz Łappa, Lubartów	Fr. Poznański, Lubartów	Felks Chareziński, Lubartów	Wład. Biedrzycki, Lubartów
Ludwin	Karol Kozieł, Kocia-Góra	Maksymilian Bien- kowski, Ludwin	Jan Janoszyński, Zezulin	Józef Biskupski, Dratów
Luszawa	Stanisław Granat, Kamienna Wola	Józef Taczalski, Leskowice	Roman Hajbert, Luszawa	Piotr Makuch, Kol. Ostrówek
Łęczna	Feliks Jankowski, Łęczna	Józef Nazarewicz, Łęczna	Marceli Rózenek, Łęczna	Feliks Osinski, Łęczna
Łucka	Andrzej Zieliński, Rokitno	Stefan Kos, Mieczysława	Stanisław Iwanek, Brzeziny	Wład. Kozuchowski, Mieczysława
Niemce	Jan Kosior, Majdan	Franciszek Gryta, Niemce	Andrzej Goźdz, Rudka	Jan Szczepański, Niemce
Rudno	Michał Wojczak, Michałówka	Grzegorz Stepień, Michałówka	Tomasz Aftyka, Wypnicha	Bolesław Kucharski, Wiechuń
Samokłęski	Józef Misztal, Samokłęski	Wawrzyniec Kucha- rzyk, Ossówka	Jan Kucharczyk, Wola-Krasienińska	Wład. Ziętkiewicz, Bładaczka
Spiczyn	Jan Miziołek, Spiczyn	Józef Łazuka, Spiczyn	Józef Stadnik, Kij. Dalsze	Stanisław Mąka, Stoczek
Syrniki	Szczepan Wróbel, Wola-Syrnicka	Wawrzyniec Ły- siński, Syrniki	Antoni Wlazła, Brzostówka	Franciszek Sagan, Wola-Syrnicka
Tarło	Ludwik Ozoń, Tarło	Michał Woźnik, Brzeźnica-Książęca	Antoni Sysiak, Brzeźnica-Bychawska	Michał Walkiewicz, Brzeźnica-Bychawska
Wielkie	Marcin Kukier, Ciotcza	Wiktor Mankiewicz Kol. Ciotcza	Tomasz Barzecki, Kol. Izabelmont	Aleksander Kozak, Kol. Ciotcza

Zastępca ad 1.	Zastępca ad 2.	Zastępca ad 3.	Zastępca ad 4.
Marcin Skubiszewski, Czemierniki	Mikołaj Siwek, Belcząc	Józef Olek, Stoczek	Franciszek Łaszczka, Belcząc
Józef Czajka, Michów	Andrzej Szepczak, Elźbiecin	Olex Styczniak, Rudzienko	Jan Zięba, Michow
Paweł Korczak, Stalownia	Antoni Rodak, Czerwonka	Matej Dudek, Skromowice	Marek Pracyk, Przypisowka
Paweł Krupa, Kamionka	Wincenty Wesołowski, Kamionka	Wojciech Świdorski Nowodwór	Stanisław Tański, Siedliska
Adam Studziński, Lubartów	Jan Kosior, Lubartów	Władysław Derecki, Lubartów	Wojciech Wierzchoń Lubartów
Walenty Śliwiński, Kol. Ludwin	Nikodem Enzkajt, Ludwików	Jan Wójcik, Ludwin	Teofil Małycka, Witaniów
Józef Blaszcak, Żurawiniec	Wojciech Gruszka, Leskowice	Andrzej Musik, Antoniówka	Kazimierz Bocian, Ostrówka
Franciszek Witkowski, Łęczna	Andrzej Jarczyk, Łęczna	Piotr Jaczyński, Łęczna	Józef Dylewski, Łęczna
Józef Andryszka, Lisow	Wojciech Mazurek, Baranówka	Jan Mitrus, Mieczysławka	Jan Radomski, Wólka-Rokicka
Jan Kasperek, Niemce	Szymon Smarz, Majdan-Kozł.	Eugen. Lewicki, Niemce	Antoni Goźdź, Nasutów
Ignacy Szewczyk, Kol. Rudno 2	Paweł Buczyński, Michałówka	Jan Grabowski, Wypnicha	Bolesław Pieniek, Rudno
Stanisław Sugier, Biadaczka	Józef Kukła, Ossówka	Józef Prazmo, Krasienin	Andrzej Brzyski, Biadaczka
Tomasz Lech, Kij. Dalsze	Jan Cybulski, Ludwików	Paweł Chadosz, Zawieprzyce	Tomasz Michalak, Jawidz
Stanisław Bodzak, Wola Syrnicka	Wincenty Marciniak, Wola-Syrnicka	Szczepan Mazurek, Wólka-Zabl.	Jan Czekieda, Syrniki
Jan Jaksim, Tarło	Wawrzyniec Olszta, Tarło	Andrzej Kubicki, Niedźwiada	Jan Kepa, Berejów
Stanisław Ogórek, Abramów	Andrzej Ogórek, Wielkie	Franciszek Ogórek, Wielkolas	Mikołaj Janek, Kol. Marcinów

Handel prosem, hreczką, ziarnem strączkowym i t. p.

Na podstawie rozporządzenia gubernialnego W. S. Nr. 77.172 z 13. lipca 1917 o handlu prosem, hreczką, ziarnem strączkowym oraz innymi nasionami zarządza się co następuje:

REGUŁY HANDLOWE P. C. R.

1. Prawo zakupywania przez P. C. R.

Kupno i sprzedaż ziemiopłodów wymienionych w § 1. pomienionego rozporządzenia powierza się P. Centrali Rolniczej w Lublinie. Wszelkie legitymacye dla zakupu powyższych płodów wystawione przez inne władze, tracą tem samem swą ważność. Natomiast jest P. C. R. zobowiązana objąć umowy z producentami przez G. G. W. już zawarte w sprawie dostawy nasion wawrzyw.

2. Zastępcy P. C. R.

P. C. R. jest uprawnioną do ustanawiania swoich zastępców do zakupywania i sprzedaży wyżej wymienionych płodów. Każdy zastępca otrzymuje legitymacyę, wystawioną przez P. C. R. a zaopatrzoną w podpis komisarza rządowego. Legitymacyę tę ma przed rozpoczęciem swej czynności handlowej przedłożyć do zaawizowania tej Komendzie powiatowej w której obrębie ma jako zastępca działać.

3. Legitymacye transportowe.

Każdy zastępca P. C. R. otrzymuje od niej legitymacyę transportową w formie książki z kartkami do kalkowania bieżąco numerowanymi. W książkę tę wpisuje każdą zawartą umowę kupna względnie sprzedaży. Kopia umowy pozostaje w książce, oryginał służy jako legitymacya dla transportu kołowego aż do miejsca odbioru (Magazyn odbiorczy, stacya załadowcza), a to bez względu na to czy miejsce to leży w tym samym, czy w innym powiecie. Legitymacye wydane stronom mają być przez nie po oddaniu względnie odbiorze towaru zastępcy P. C. R. zwrócone.

4. Transport kolejną i statkiem w obrębie J. G. W.

Transport kolejowy produktów przesyłanych przez P. C. R. może się odbywać tylko na podsrawie numerowanych listów przewozowych, zaopatrzonych pieczętką i podpisem dyrektora. Transporta przeznaczone dla zarządu wojskowego nadawane będą na podstawie wojskowych listów przewoznych, wystawionych przez J. G. W. Transport statkiem (galarami) odbywa się na podstawie legitymacyi transportowej wydanej przez dyrekcję P. C. R. opatrzonej pieczętką i podpisem dyrektora.

5. Ceny zakupu.

Jako ceny zakupu które mają być płacone producentom przez P. C. R. ustanawia się:

Proso . .	80 (ośmdziesiąt)	K.
Hreczka . .	70 (siedmdziesiąt)	„
Wyka . .	70 (siedmdziesiąt)	„
Bobik . .	80 (ośmdziesiąt)	„
Łubin . .	50 (pięćdziesiąt)	„

Powyższe ceny rozumieją się za 100 kg. czystego, suchego zdatnego na nasienie towaru loco najbliższe miejsce odbioru t. j. magazyn P. C. R. lub stacya załadowcza.

Jeżeli towar nie jest jakościowo pełnowartościowym, to cena może ulec redukcji procentowej według utartych zwyczajów handlowych.

Ustanowienie cen wszelkich innych płodów i nasion, których kupno i sprzedaż powierzono P. C. R., a których cen nie wymieniono powyżej, pozostawia się na razie swobodnemu porozumieniu pomiędzy producentami a P. C. R.

6. Ceny sprzedaży.

Ceny maksymalne, po których płody i nasiona wolno P. C. R. sprzedawać wynoszą:

a) Tych płodów, których ceny zakupu w punkcie 5 ustanowiono oblicza się cenę sprzedaży przez dodanie do ceny odbiorczej danego płodu loco miejsce odbioru kwoty sześćnaście koron.

Cena sprzedaży rozumie się bez worka franko wagon stacya załadowania.

W różnicy ceny sprzedaży i ceny zakupu ma się znaleźć dla P. C. R. pokrycie kosztów zarządu, manipulacji, magazynowania, przewozu, ubezpieczenia i oprocentowania kapitału oraz zysku kupieckiego. Powyższe wyznaczenie różnicy ceny sprzedaży i kupna ważnym jest na razie na przeciąg dwóch miesięcy. Po upływie tego czasu zostanie ponownie uregulowanem na podstawie bilansu surowego za ten okres sporządzić się mającego.

b) Regulatorem ceny sprzedaży tych płodów i nasion, dla których w punkcie 5 cen zakupu nie ustanowiono, jest chwilowa konjunktura handlowa. P. C. R. ma ceny sprzedaży tych płodów w ten sposób ustanawiać, aby zysk brutto przeciętnie 15% nie przekraczał.

7. Pokrycie zapotrzebowania nasion.

Rolnicy, którzy zamierzają swej potrzeby nasion będących w obrocie handlowym P. C. R. pokryć przez zakupno, mają swe zapotrzebowanie zgłosić P. C. R. najdalej do końca stycznia 1918.

8. Plan podziału.

Podział zapasów zbóż strączkowych, prosa, hreczki oraz innych nasion zakupić się mających przez P. C. R. na odpowiednie ilości dla pokrycia zapotrzebowania nasion dla gospodarstw wojskowych, dla gospodarstw prywatnych w kraju, dla celów aprowizacji ludności oraz decyzya co do zużytkowania nadmiaru pozostającego do pokrycia wyżej wymienionych potrzeb ma nastąpić na podstawie planu, który ma wypracować K. R. G. a który podlega zatwierdzeniu przez G. G. W.

9 Fundusz rezerwowy.

P. C. R. tworzy fundusz rezerwowy po myśli art. VII. rozporządzenia o K. R. G. przeznaczając 4% kwoty wynoszącej wartość sprzedanego towaru.

Czystym zyskiem P. C. R. dysponuje K. R. G. na cele rolniczo-kulturalne kraju.

Nr. 4659/M ex 1917.

81.

Zajęcie ziemniaków.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jen. Gub. wojsk. W. S. Nr. 79.341/17 z dnia 8-go sierpnia 1917 oraz w przeprowadzeniu rozporządzenia z dnia 23. czerwca 1917 r. Nr. 58, Dz. rozp. dotyczącego Krajowej Rady Gospodarczej zarządza się co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Ziemniaki pochodzące ze zbioru roku 1917 zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

§ 2.

Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na żywność i karmę, jakoteż sprzedaż względnie kupno zajętych ziemniaków jest zabronionem, o ile w tem rozporządzeniu lub też za pomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesa, zawarte wbrew zakazowi są nieważne, również jak i umowy, zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (11. i 12. rozp. z dnia 11./6. 1916, Nr. 61 Dz. rozp.

§ 3.

Wyjątki.

Zajęciu nie podlegają ziemniaki, potrzebne producentowi:

- a) jako **nasienie** w jego własnym gospodarstwie,
- b) do **wyżywienia** własnego, oraz dla domowników, oficjalistów i czeladzi,
- c) na **wykarmienie** inwentarza żywego należącego do producenta, jego domowników, oficjalistów i czeladzi, a to w granicach norm maksymalnych przepisanych osobnemi zarządzeniami.

§ 4.

Obowiązek zgłoszenia.

Właściciel ziemniaków, zajętych na mocy § 1. obowiązany jest, na wezwanie Komendy powiatowej lub organów do tego ustanowionych, zgłosić zapasy tychże z podaniem ilości i miejsca przechowania.

§ 5.

Ustalenie ilości ziemniaków mającej się pozostawić producentowi jakoteż podlegającej obowiązkowi oddania.

Producent obowiązany jest do oddania wszelkich zajętych zapasów ziemniaków z zachowaniem przepisanych terminów.

Zapasy te w obrębie c. i k. Jen. Gub. wojsk. z wyjątkiem powiatów: chełmskiego, hrubieszowskiego i tomaszewskiego odbierze w myśl art. VII. rozp. z dnia 23. czerwca 1917 r. Dz. rozp. Nr. 58 dotyczącego Krajowej Rady Gospodarczej — Polska Centrala Zbożowa.

Do ustalenia ilości ziemniaków, która ma być pozostawiona producentowi w myśl § 3. oraz ilości, która ma być oddana, powołana jest **komisya powiatowa wzgl. gminna**.

Komisya ta wpisuje ustalone ilości oraz przepisane terminy odstawy, do paszportu zbożowego (art. VIII. i IX. rozp. z dnia 23. czerwca 1917 r. Dz. rozp. Nr. 58). Sposób odbioru zapasów zajętych w powiatach: chełmskim, hrubieszowskim i tomaszowskim ustalony zostanie osobnemi zarządzeniami.

§ 6.

Ceny odbioru.

Za ziemniaki oddane przez producenta płacić się będzie następujące ceny:

do 1. września 1917 r. za wczesne ziemniaki stołowe . . .	38 K.
od 1. września do 15. października 1917 r.	16 K.
od 15. października 1917 r. do 1. marca 1918 r.	12 K.
od 1. marca 1918 r.	16 K.

Ceny powyższe rozumieją się za 100 kg. netto, loco stacya załadowcza lub magazyn odbiorczy i odnoszą się do towaru zdrowego, wolnego od ziemi.

Strącenia z powyższych cen, do jakich odbiorca jest uprawniony z tytułu zanieczyszczenia ziemią lub nieodpowiedniej jakości ustalone zostaną osobnemi zarządzeniami. Jeśli oddalenie miejsca odbioru od miejsca produkcji wynosi więcej niż 7 km. w takim razie należy się producentowi prócz powyższej ceny wynagrodzenie za dowóz, którego wysokość ozna-

czonem zostanie osobnemi zarządzeniami. Przy odstawie wczesnych ziemniaków stołowych w miesiącu sierpniu po cenie 38 K. za 100 kg. nie należy się producentowi żadne wynagrodzenie za dowóz. Za reprodukcje oryginalnych odmian hodowlanych, przeznaczono na **nasienie** i opatrzone atestem Tow. rolniczego należy się dodatek od 3 do 6 koron za 100 kg. zależnie od umowy.

§ 7.

Środki przymusowe.

Jeśli właściciel ziemniaków, zajętych na mocy § 1. nie odda tychże w ilości i w terminach przepisanych mu przez komisję w paszporcie zbożowym, wówczas może Komenda zarządzić odbiór tychże w drodze przymusowej. W takim razie mogą być ceny odbioru, unormowane w § 6 obniżone aż do połowy.

§ 8.

Postonowienie karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie, ulegają przewidzianym w § 20. rozp. z dnia 11. czerwca 1916 r. Nr. 61 Dz. rozp. dotyczącego użytkowania zbiorów rolnych karom pieniężnym albo aresztu. Do prowadzenia śledztwa i karania czynów karygodnych przewidzianych w tem rozp. właściwym jest w myśl § 4. rozp. z dnia 21. lutego 1917, Nr. 29 Dz. rozp. sąd Komendy powiatowej w sądownym postępowaniu polowem.

§ 9.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

82.

Zarządzenia wykonawcze w sprawie obrotu ziemniakami.

§ 1.

Normy żywnościowe.

Jako najwyższą normę zużycia na **żywność** wyznacza się:

- a) dla producentów, ich domowników i służby oraz dla wszelkich robotników ciężko pracujących: **1 kg. ziemniaków na głowę i dzień.**
- b) dla innych uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów) **400 gramów na głowę i dzień.**

§ 2.

Normy paszy,

Jako najwyższą normę żywienia dla inwentarzy wyznacza się na przeciąg roku po 10 cent. metr. na **konia** w wieku powyżej 2 lat, sztukę **bydła rogatego** powyżej sześć miesięcy i **świnie** powyżej trzy miesiące. Zapotrzebowanie sztuk młodszych musi być pokryte z ilości pozostawionych na podstawie powyższych norm dla starszych sztuk.

§ 3.

Ziemniaki na nasienie.

Jako **nasienie** wolno zużyć najwyżej **12 cent. metr. ziemniaków** na morgę. Ziemniaki pozostawione wzgl. nabyte jako nasienie, a nie zużyte na ten cel podlegają zajęciu i winny być jako nadwyżka sprzedane P. C. Z.

Zaopatrzenie w nasienie rolników nie posiadających tegoż oraz ewentualna zamiana odbywa się w sposób przewidziany w § 3. zarządzeń wykonawczych w sprawie obrotu zbożem (W. S. 78.600).

§ 4.

Wyznaczenie ilości ziemniaków przeznaczonych do oddania. Termny oddania.

Wyznaczenie ilości ziemniaków, które producent ma prawo zatrzymać na pokrycie własnych potrzeb, oraz tych ilości, które winien oddać P. C. Z. — jest zadaniem komisji powiatowych wzgl. gminnych, przyczem znajdują zastosowanie, dotyczących obrotu zbożem (W. S. Nr. 78.600). Z ilości wyznaczonej do oddania winni producenci oddać:

- do 15. października 1917 r. conajmniej $\frac{1}{5}$ część (20%)
- „ 15. grudnia 1917 r. conajmniej dalsze $\frac{2}{5}$ części (40%)
- „ 15. kwietnia 1918 r. conajmniej dalszą $\frac{1}{5}$ część (20%)
- „ 1. czerwca 1918 r. ostatnią $\frac{1}{5}$ część (20%) oraz resztę nadwyżki pozostałej po pokryciu własnego zapotrzebowania. Podczas mrozów wolno producentowi odstawić ziemniaki tylko na wyraźne żądanie odbiorcy.

§ 5.

Odbiór ziemniaków. Odstawa. Dowóz.

Do odbioru ziemniaków uprawnieni są w obrębie Jen. Gub. wojsk. z wyjątkiem powiatów: chełmskiego, hrubieszowskiego i tomaszowskiego, co do których wydane zostaną osobne zarządzenia wyłącznie zastępcy P. C. Z. opatrzeni w odpowiednie legitymacye, którzy potwierdzają dostawcy odbiór w paszporcie zbożowym i wciągają dostawę do swych wykazów.

Producent winien w zasadzie dokonać **odstawy** do miejsca odbioru własnymi furmankami. Jeśli miejsce odbioru leży dalej niż na 7 km. od miejsca produkcji, w takim razie należy mu się za każdy dalszy kilometr wynagrodzenie w wysokości 30 hal od 100 kg. Przy dostawie wczesnych stołowych ziemniaków w miesiącu sierpniu po cenie 38 K. za 100 kg. nie należy się dostawcy żadne wynagrodzenie za odstawę, gdyż cenę tę należy rozumieć loco stacya kolei bez względu na odległość od miejsca produkcji.

Wszelkie postanowienia, odnoszące się do odstawy zboża zawarte w § 7. zarządzeń wykonawczych w sprawie obrotu zbożem znajdują odpowiednie zastosowanie także do odstawy ziemniaków.

§ 6.

Potrącenia z ceny.

Dla wyrównania różnicy we wadze wynikłej ze **zanieczyszczenia ziemią** liczonych będzie przy odstawie 103 kg. ziemniaków normalnie ziemią zanieczyszczonych za 100 kg. Jeśli zanieczyszczenie ziemią wynosiło więcej niż 3%, w takim razie przysługuje odbiorcy prawo do odpowiednio większych potrąceń, a to na podstawie ugody z dostawcą, gdyby zaś ta nie doszła do skutku, na podstawie próby przeprowadzonej na miejscu przy odbiorze.

Za ziemniaki, które wskutek uszkodzenia, nadgnicia, nadmarznięcia i t. p. nie posiadają pełnej wartości użytkowej należy się tylko cena odpowiadająca rzeczywistej wartości użytkowej takich ziemniaków.

§ 7.

Legitymacye transportowe.

Przy przewozie ziemniaków obowiązują legitymacye transportowe, przewidziane dla przewozu zboża w § 8. i 9. zarządzeń wykonawczych w sprawie obrotu zbożem (W. S. Nr. 78.600).

§ 8.

Rozdział ziemniaków.

Rozdział ziemniaków nabytych przez P. C. Z. odbywać się będzie na podstawie planu rozdzielczego ułożonego przez Wyd. Wyk. K. R. G. a zatwierdzonego przez c. i k. J. G. W.

§ 9.

Zaopatrzenie ludności rolnczej.

Zaopatrzenie ludności rolnczej odbywać się może :

- a) przez bezpośrednią sprzedaż ziemniaków ze składu P. C. Z.,
- b) przez dostarczenie tychże komitetom aprowizacyjnym,
- c) przez udzielenie komitetom aprowizacyjnym i spółkom żywnościowym upoważnienia do kupna ziemniaków w wyznaczonych do tego celu rejonach zakupu,
- d) przez udzielanie ludności, uprawnionej do zaopatrzenia pozwolenią na odbiór ziemniaków, zapłaconych w filii P. C. Z wprost od producenta.

Dla zaopatrzenia ludności miejskiej we wczesne ziemniaki stołowe wolno producentowi aż do końca miesiąca sierpnia dowozić je na targi miejskie i sprzedawać je wprost konsumentom, z wykluczeniem pośredników. Ilość ziemniaków w ten sposób sprzedanych nie może ponosić 10^{0/0} ogólnej ilości ziemniaków wyprodukowanych przez danego producenta.

§ 10.

Przeróbka ziemniaków w celach przemysłowych.

Przeróbka ziemniaków w celach przemysłowych dozwoloną jest tylko za pisemnem zezwoleniem, udzielonem danemu przedsiębiorstwu przez c. i k. J. G. W.

Podanie o udzielenie takiego zezwolenia należy wnosić tylko w razie wezwania przedsiębiorców osobnemi ogłoszeniami.

Na pokrycie zapotrzebowania ziemniaków dla przeróbki w celach przemysłowych może P. C. Z. :

- a) **pozostawić producentowi**, będącemu równocześnie właścicielem przedsiębiorstwa przerabiającego ziemniaki, **ziemniaki** przeznaczone do oddania,
- b) **zezwoić na odbiór** tychże wprost u **producentów**, za pobraniem należnej zapłaty.
- c) **dostarczyć** tychże ze swych zapasów.

§ 11.

Ceny sprzedażne ziemniaków

Ceny, po których P. C. Z. winna sprzedawać ziemniaki ustalone zostaną osobnem zarządzeniem,

§ 12.

Środki kontrolne, przymusowe i karne.

Postanowienia i pouczenia zawarte w § 17, 18 i 19 zarządzeń wykonawczych w sprawie obrotu zbożem (W. S. 78.600) znajdują odpowiednie zastosowanie także dla zarządzeń w sprawie obrotu ziemniakami.

Nr. 4278/M ex 1917.

83.

Zajęcie nasion roślin oleistych.

§ 1.

Zajęcie.

Na podstawie rozporządzenia z 22/VI. 1917 Dz. rozporządzeń Nr. 57, względnie rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 Dz. rozporządzeń Nr. 61 dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się co następuje :

§ 1.

Zajęcie.

Nasiona roślin oleistych wszelkiego rodzaju (mak, rzepak, siemę lniane i konopne, nasiona gorczycy i lnianki) pochodzące ze zbioru 1917, oraz wszelkie resztki tych nasion pozostałe z roku poprzedniego zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

§ 2.

Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na żywność i karmę, jakoteż sprzedaż względnie kupno płodów jest zakazane o ile w tem rozporządzeniu lub osobnych przepisach nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne, również jak i umowy zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§ 11 — 12. rozp. z 11./6. 1916 Dz. rozp. 61).

§ 3.

Wyjątki.

Zajęciu nie podlega nasienie potrzebne do siewu w jego własnym gospodarstwie a to w ilości:

10 kg.	na morgę	rzepaku, lnianki i gorczycy
6 " "	" "	maku,
70 " "	" "	lnu i konopi.

Za podstawę obliczenia i zapotrzebowania służy powierzchnia wzięta tego roku pod uprawę. O pozostawieniu większych ilości nasienia rozstrzygnie na prośbę producenta Zarząd wojskowy.

§ 4.

Obowiązek zgłoszenia.

Właściciel produktów zajętych na podstawie § 1. jest obowiązany na wezwanie Komendy powiatowej lub organów do tego ustanowionych zgłosić zapasy takich produktów z podaniem ilości, rodzaju i miejsca przechowania.

§ 5.

Obowiązek odstawy.

Producent obowiązany jest odstawić wszelkie zapasy zajęte na mocy § 1. do miejsc odbioru wyznaczonych przez Komendę powiatową.

Odbiór uskutecznią przeznaczone do tego organa Komendy powiatowej.

§ 6.

Ceny odbioru.

Za nasiona roślin oleistych dostarczone dobrowolnie przez producenta ustanawia się następujące ceny:

mak	200 K.
rzepak ozimny i letni	115 K.
siemę lniane	115 K.
siemę konopne	115 K.
nasienie gorczycy	115 K.
nasienie lnianki	80 K.

Ceny powyższe rozumieją się za 100 kg. netto, loco magazyn odbioru i odnoszą się do towaru dobrego, suchego, czystego w przeciętnej jakości zwykłej w obrębie c. i k. Jen. Gub. wojskowego.

W razie gorszej jakości cena ulega obniżeniu, które jednak przy towarze zdatnym do przeróbki nie może przenosić 20% ceny odbioru.

Powyższe postanowienia co do cen nie naruszają umów zawartych między Komendami a producentami w sprawie uprawy i odstawy roślin oleistych, oraz warunków dotyczących odbioru i ceny w tychże umowach zawartych,

§ 7.

Przeróbka nabytych zapasów

Puszczenie w ruch przedsiębiorstw przemysłowych przerabiających nasiona roślin oleistych, wymienionych w § 1. dozwolone jest tylko za pisemnem zezwoleniem c. i k. Gubernii wojskowej. Przedsiębiorstwa, które takiego zezwolenia nie posiadają winny być zamknięte.

§ 8.

Środki karne.

Jeśli właściciel produktów zajętych na mocy § 1. nie wypełnia obowiązków odstawy tychże lub nie posiada potrzebnych środków do wykonania młocki względnie odstawy, w takim razie może Komenda powiatowa dla przeprowadzenia młocki względnie odstawy w drodze przymusowej przydzielić przymusowo siły robocze w myśl § 4. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 3. czerwca 1916 Dz. rozp. Nr. 54 dotyczącego robót przy uprawie pól i łąkach. Jeśli z powodu niewypełnienia obowiązku dostawy zostanie zarządzoną dostawa w drodze przymusowej — mogą ceny odbioru unormowane w § 6. być obniżone aż do połowy.

§ 9.

Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia lub przepisów wydanych na ich podstawie karane będą karami pieniężnymi lub aresztem, przewidzianymi w § 10. rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 r., Dz. rozp. Nr. 61, dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, przyczem do dochodzenia i karania czynów karygodnych oznaczonych tym rozporządzeniem powołany jest w myśl § 4. rozporządzenia z dnia 21. lutego 1917 Nr. 29 dotyczącego środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszaniu obowiązków dostawy, sąd c. i k. Komendy powiatowej z postępowaniem polowem.

§ 10.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Uszkodzenie przewodów telefonicznych i telegraficznych.

Ponieważ w ostatnich czasach zaszły w niektórych powiatach wypadki uszkodzeń przewodów i urządzeń telefonicznych, polecam Zwierzchności gminnej (Magistratowi) zwrócić uwagę ludności, że wszelkie złośliwe lub swawolne uszkodzenia urządzeń i przewodów telefonicznych tak ze strony osób dorosłych jak i dzieci surowo będą karane.

Przytem nadmieniam, że w myśl postanowień rozporządzenia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego Präs. Nr. 973 ex 1915 pociągnięte zostaną Zwierzchności gminne (Magi-

straty) do zwrotu wyrządzonej szkody, a w razie niewyśledzenia sprawcy nałożone zostaną dotkliwe kary pieniężne na odnośne gminy (Magistraty).

W razie spostrzeżenia uszkodzeń, urządzeń i przewodów telefonicznych i telegraficznych należy bezzwłocznie zawiadomić o tem najbliższy Posterunek c. i k. żandarmeryi.

Nr. 13.363/V ex 1917.

85.

Uregulowanie ruchu pieszego i kołowego.

Celem uregulowania ruchu pieszego i kołowego dla osób cywilnych oraz ustanowienia godzin policyjnych, zarządzam co następuje:

a) dla miasta LUBARTOWA:

W czasie od 15. Marca do 30. września dozwolony jest ruch pieszzy od godziny 5-tej przedpołudniem do godziny 11-tej popołudniu, a ruch kołowy od godziny 5-tej przedpołudniem do godziny 10-ej popołudniu.

W czasie od 1. października do 15. marca dozwolony jest ruch pieszzy od godziny 6-tej przedpołudniem do godziny 10-ej popołudniu, a ruch kołowy od godziny 6-tej przedpołudniem do godziny 9-tej popołudniu.

b) dla innych miejscowości w powiecie:

W czasie od 15. marca do 30. września dozwolony jest ruch pieszzy od godziny 5-tej przedpołudniem, do godziny 10-ej popołudniu, a ruch kołowy od godziny 5-tej przedpołudniem do godziny 9-tej popołudniu.

W czasie od 1. października do 15. marca dozwolony jest ruch pieszzy od godziny 6-tej przedpołudniem do godziny 9-tej popołudniu, a ruch kołowy od godziny 6-tej przedpołudniem do godziny 7-mej popołudniu.

W wypadkach zasługujących na uwzględnienie będzie Komenda powiatowa udzielać zezwoleń na wyjątki od postanowień niniejszego rozporządzenia.

W wypadkach poszczególnych zasługujących na szczególne uwzględnienie upoważnieni zostaną do wydania odnośnych pozwoleń Komendanci c. i k. Posterunków żandarmeryi.

Sklepy we wszystkich miejscowościach tutejszego powiatu mogą być otwarte w czasie od 15. marca do 30. września tylko od godziny 6-tej przedpołudniem do godziny 8-mej popołudniu, a w czasie od 1. października do 15. marca od godziny 7-mej przedpołudniem do godziny 8-ej popołudniu, zaś restauracye i wyszynki do godziny w pół do 9-tej popołudniu.

Wyjątków od tego rozporządzenia może udzielić w pewnych wypadkach c. i k. Komenda powiatowa.

Co do spoczynku niedzielnego i świątecznego w przemyśle obowiązują tutejsze rozporządzenia z dnia 1/11. 1916, Nr. 1835/v. ogłoszone w dzienniku urzędowym c. i k. Komendy powiatowej z dnia 15/10. 1916 Nr. 14. pozycya 236.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą przez c. i k. Komendę powiatową w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 19. sierpnia 1915, Dz. rozp. Nr; 30 względnie w myśl § 3. powołanego rozporządzenia przez Komendantów posterunków żandarmeryi.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. września 1917.

C. i k. Komendant powiatowy:

STANISŁAW NIKLAS, podpułkownik m. p.